

3. neděle postní

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 14 Březen 2020 09:07 -

Ježíš, jak tam čteme ve 4 kapitole a čtvrtém verši, musel projít Samařskem. Ve skutečnosti mohl jít jinou pohodlnější cestou přes Judsko. Proč musel, protože se chtěl setkat s jistou ženou. Byl unavený chůzí. Studně je odpradáвна místem symbolickým, místem zamilovaných. Tak to čteme v knihách Starého zákona. Jako by hledal On ženich celého lidstva svou nevěstu. Ta žena představuje v tomto textu celé lidstvo. Snad proto tam není uvedeno její jméno. Říká jí: dej mi napít. On Boží Syn od ní žádá napítí. Bůh zde vystupuje jako ten, kdo potřebuje člověka. On nepotřebuje, ale chce potřebovat. Člověk to má často nastavené opačně, říká, že je nezávislý, samostatný, moc nikoho nechce potřebovat. Trošku historie - proč Samaritáni byli tak odmítaní? Tato území se oddělila od víry Izraele jako první, došlo tak k promíchání různých národů, které si tam přinesli svá náboženství. To byl první krok odpadu židů od smlouvy s Hospodinem. Po oddělení severního království byl postaven na jejich území pohanský chrám. Židé dokonce oslavovali den, kdy byl chrám pohanů rozbořen. Existovalo tam velké napětí mezi Samaritány a Židy. Židé se s těmito lidmi vůbec nestýkali. Ježíš ženu oslovuje, dochází tady k dialogu. Nejprve to jsou slova, kdybys znala boží dar.... A ona mu na to řekla, nemáš ani vědro, jak mi chceš dát napít, zatímco já tady mám džbán, ze kterého se můžu kdykoliv napít a ty nemáš nic! Ale pak nastal velký obrat v jejím jednání. Ježíš tam říká: Každý, kdo pije tuto vodu bude znovu žíznit. Ale já mu dám živou vodu. Žena tam zanechala džbán, a odešla, najednou už pro ni džbán nebyl důležitý, kdo pozná Boha, náhle se v jeho životě věci mění. Opustila to, s čím tam přišla. Džbán tam zůstal. Musíme si uvědomit, že pro vodu se chodilo ráno nebo večer. Ona šla v době, kdy věděla, že tam nikdo nebude. Záměrně to tak udělala. Asi si říkala, všichni mi dejte pokoj, nechci se s nikým vidět ani setkat. Něco podobného se může i dnes dít, Bůh nabízí opravdu velké dary a člověk chce jen křest, obřad, chce jen něco, Bůh je přesto stále trpělivý a čeká. Voda, kterou ti dám já, se v tobě stane pramenem do života věčného....co to znamená? Je tam zajímavá dynamika, jdi a přiveď svého muže. Nemám muže. Rozvod znamenal, že byla vyhnána, ponižena. Ona v tomto evangeliu, jak jsem už řekl, reprezentuje lidstvo, reprezentuje nás všechny. Měla pět

3. neděle postní

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 14 Březen 2020 09:07 -

mužů, položme si otázku, co představuje těch pět mužů, (pět mužů - symbolizuje pro lidstvo pět potřeb). Je

to: Jídlo a sex. Poznání a umění. Moc a peníze.

Víte - jakmile do těchto lidských hodnot vkládáme celý smysl svého života, dojde za určitý čas k „rozvodu“.

Člověk nesmí absolutizovat relativní hodnoty. Člověk byl stvořen pro věčnost. Z čeho vlastně žiji? Ježíš to

všechno řekl té ženě s velikou láskou. A ona se v té chvíli obrací k náboženským hodnotám.

Natolik ji to

zasáhlo. Ptá se, kde mám hledat Boha, jak ho mám uctívat? Ježíš ji říká: v duchu a v pravdě. V upřímnosti –

v síle Ducha Svatého. V pravdě - to znamená - ze zjevení Ježíše Krista. A duchem je myšlen dar, který přebývá

v nás samotných. On ji mimo jiné tím říká, že ona je chrámem, ve kterém přebývá Bůh. V té době to bylo velmi

revoluční sdělení. Ježíš dal této ženě velkou důstojnost a tím pádem ji dává i nám. A ona byla natolik naplněna

jeho slovem, že šla, aby se podělila o tento dar, který dostala. Našla, co hledala. Toužila a dostala. Ježíš musel

jít přes Samařsko, tak to v Janově evangeliu čteme. Milí farníci a přátelé, museli jste hledat jiné cesty k tomu,

jak slavit Den Páně, třeba se dívat na televizní přenos a hledat jiné zdroje pro setkání, pro prožití mše sv. Kéž

nás to naplní silou, kterou dostala tato žena, a dovedeme žít z Kristových slov.

Váš otec Josef